

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-140/12

**Priština,
12. april 2013. godine**

U postupku:

Y. S.

Žalioc /Tužena strana

protiv

O. D.

Tuženik/Podnosilac zahteva

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/148/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA14022), od dana 19. aprila 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 12. aprila 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbacuje se kao nedozvoljena žalba uložena od strane H. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/148/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA14022), od dana 19. aprila 2012. godine
- 2- Odbija se kao neosnovana žalba uložena od strane Y. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/148/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA14022), od dana 19. aprila 2012. godine.
- 3- Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/148/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA14022), od dana 19. aprila 2012. godine.
- 4- Obavezuju se žalinci da solidarno plate troškove postupka određene u iznosu od € 80 (€ osamdeset) u roku od 15. (petnaest) dana od dana uručenja presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 10. avgusta 2006. godine, O. D. je podnela zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživala ponovni posed zemljišta – parcele br. 10191 u površini od 15, 61 ari u Prizrenu (opisana kao komercijalna, bez zgrade). Podnosilac zahteva izjavljuje da je ona su-vlasnik imovine.

U prilogu njenom zahtevu ista je dostavila KAI sledeća dokumenat:

- Rešenje o nasleđu Opštinskog suda u Prizrenu od dana 18. maja 2001. godine, predmet br. 99/2001, doneto u postupku povodom osavštine pokojne majke podnosioca zahteva D. J. odluka priznaje pravo nasleđa njene dece – za svakog po ¼ idealnog dela. Jedna od imovina osavštine je bila sporna parcela;
- Posedovni list br. 021, od 22. maja 2011. godine, izdat od strane Opštine Prizren na ime podnosioca zahteva i njene tri sestre, svaka od njih navedena kao vlasnica ¼ idealnog dela nekoliko imovina, među kojima je i sporna imovina.

Dana 05. maja 2010. godine KAI je obavestila potencijalne zainteresovane strane povodom zahteva postavljanjem znaka za obaveštenje na garaži, koja se nalazila na imovini.

Istog dana je zainteresovana stranka, I. S., podnela odgovor te tvrdi da je R. S. (moguće njegov otac) kupio parcelu.

Kako bi podržao njegov navod isti je dostavio KAI sledeći dokument:

- Sudsku odluku br. 345/1984, izdatu od strane Opštinskog suda u Prizrenu, donetu u imovinskom sporu između R. S. i V. D. Naloženo je V. D. da uruči R. S. parcelu br. 10190;

Odlukom KPCC/D/A/148/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA14022), od dana 19. aprila 2012. godine, KIZK je prihvatila zahtev. KIZK prihvatila da dokazi dostavljeni od strane podnosioca zahteva legitimišu istog kao zakonskog vlasnika. Tužena strana je dostavila dokaze povodom druge parcele (10190), u blizini sporne parcele (10191).

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 24. decembra 2012. godine, dok je ista uručena tuženoj strani, I. S. dana 16. oktobra 2012. godine.

Dana 02. novembra 2012. godine, I. i H. S. su uložili žalbu, i naveli da imovina propada njihovoj porodici i da su pre 20. godina izgradili kuću na istoj.

Podnosilac zahteva, sada tuženik, je odgovorila na žalbu, i navela da žalilac nije izgradio kuću na njihovoj parceli već na drugoj. Ona je dodala da je njena porodica koristila spornu parcelu 10191 do 1999. godine te da su žalioци vlasnici susedne parcele 10190.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

Žalba H. S. je neprihvatljiva. Isti nije bio stranka u postupku pred KIZK, iako je bio pravilno obavešten povodom zahteva – znak za obaveštenje je postavljen na vratima garaže, koja je izgrađena na spornoj parceli.

Žalba I. S. je prihvatljiva. Žalba je uložena od strane zainteresovane stranke, koja je bila stranka u postupku pred KIZK i ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana nakon uručjenja odluke, kao što je predviđeno Zakonom – član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjena Zakonom br. 03/L-079.

Zasnovanost žalbe Y .S.:

Nakon ocenjivanja spisa, odluke na koju je uložena žalba i navoda žalioca, Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana.

Pravo na imovinu se može steći samim zakonom, na osnovu zakonskog prenosa (pravnog posla) ili nasleđem – osnovno načelo imovinskog prava.

U konkretnom slučaju, pozitivno je ustanovljeno da je podnosilac zahteva, na osnovu nasleđa stekao pravo nad ¼ idealnog dela sporne imovine. Nije pobijeno da je parcela pripadala nasleđstvu D. J. ; majke podnosioca zahteva.

Tužena strana je trebala dokazati da on ima legitimna prava koja prevladaju prava podnosioca zahteva, što nije učinio. U građanskim postupcima svako ima teret dokazivanja činjenica na osnovu kojih isti tvrdi da je stekao prava – argumenat na osnovu člana 7.1 Zakona o parničnom postupku, koji glasi da je zadatak stranke da predstavi sve činjenice na koje je zasnovao zahtev i dostavi dokaze koji ustanovljavaju te činjenice.

Žalilac nije dostavio nijedan dokaz da njegova porodica ima bila kakva prava nad parcelom 10191. On je dostavio dokaz da njegova porodica ima prava nad susednom parcelom – 10190. U spisu predmeta se nalazi fotografija parcele 10191 iz koje se jasno vidi da nisu izgrađene kuće na istoj, dve kuće su izgrađene na susednoj parceli, na granici sa parcelom 10191 (navodno izgrađene kuće od strane porodice žalioca). Žalilac je očigledno zbunjen u vezi granica njegove parcele – 10190 ili jednostavno želi da „proširi“ njegova prava nad susednim parcelama koje ne pripadaju njemu.

Prema tome, Vrhovni sud zaključuje da je odluka pravedna i zakonska te se ista potvrđuje u smislu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Naime, žalba se odbija.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje presude (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.1 i 10.21 AN 2008/2) uzimajući u obzir da se vrednost konkretne imovine može razumno oceniti kao € 8000 te je € 50.

Ove sudske troškove će solidarno snositi žalioци pošto su isti izgubili slučaj. U smislu člana 45.1 Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu kazne je 15. (petnaest) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar